

Ida Van Der Stricht

Geboren op 27-01-1896 te Uitbergen

Overleden op 17-06-1964 te Uitbergen

Bekijk meer bidprentjes op www.indeken.be

Het klaarste bewijs van genegenheid dat wij aan onze afgestorvenen kunnen geven, is ze aandachtig te blijven in onze gebeden.

Gedenk in uw gebeden de ziel

van Mevrouw

IDA VAN DER STRICHT

echtgenote van Mijnheer

FRANS DE PALMENAER

geboren te Uitbergen, de 27 januari 1896, en aldaar schielijk overleden de 17 juni 1964, gezalld in extremis met de H. Olie.

Lid van de Confrerie van het H. Hart

Geboorte en dood zijn in ons leven als twee polen van het menselijk geslacht. Het ontstaan van nieuw leven wordt met vreugde begroet, doch het plots verdwijnen van 'n dierbare stemt tot droefheid.

Toch is het de gang van 't leven. «het staat vast, de mens moet eenmaal sterven». (Hebr. IX, 27)

Sedert geruimen tijd sukkelde de dierbare afgestorvene en was ziek, doch met kristene gelatenheid heeft zij alles verdragen, geholpen en gesteund door de goede zorgen van haar man en familie en ook door haar onwankelbaar betrouwen op God.

Gans op 't onverwachts eindigt de loopbaan van deze goede vrouw, met een volledige toewijding aan haar echtgenoot en kinderen.

Eenvoudig heeft zij geleefd, schielijk maar gerust is zij van hen heengegaan, want zij mag de getuigenis meedragen steeds geleefd te hebben als een trouwe echtgenote en zorgzame moeder.

Het hart van haren man betrouwde op haar; en terecht, want steeds was zij aan zijne zijde om in werk en kommer hem bij te staan. Oneindig zal de leemte zijn die haar weggaan in zijn hart zal nalaten.

Dierbare echtgenoot, wij hebben samen vele gelukkige jaren mogen doorbrengen, wij waren een steun en een troost voor elkander; laat ons toch nog verder verenigd blijven door het gebed. Hoe zal ik u dankbaar zijn voor uw tedere zorgen gedurende mijne ziekte. Geen middel hebt gij onbeproefd gelaten. Dat God u versterke in deze pijnlijke beproeving van onze scheiding.

Geliefde kinderen, kleinkinderen, gij weet hoe ik om u bezorgd was, en wat ik voor uw welzijn gedaan heb. Blijft steeds voor vader een troost en een steun, en bewaart de gedachtenis van uw moeder die u zo zeer beminde.

Dierbare familie, vergeet mij niet in uwe gebeden; leert door mijn plotselings sterven dat het leven maar een rook is en dat wij slechts dan gelukkig zullen zijn als we elkander voor eeuwig zullen terugvinden bij den Heer.

De familiën De Palmenaer-Van der Stricht,

betuigen U hun oprechte
dank voor Uw deelneming.